

מבט לטרור: חזבאללה ולבנון 20-12 בינואר 2026

עיקרים

◀ צה"ל המשיך בתקיפות נגד יעדי חזבאללה בדרום לבנון ובאלבקעא לאכיפת הסכם הפסקת האש מנובמבר 2024 ולמניעת התעצמות מחודשת של הארגון. בין השאר, סוכל פעיל חזבאללה ובוצעו תקיפות בדרום לבנון ובאלבקעא נגד מחסני אמצעי לחימה של חזבאללה מחנות אימונים, אתרי שיגור ותשתיות צבאיות.

◀ מזכ"ל חזבאללה, נעים קאסם, הזהיר כי סבלנות הארגון אוזלת לנוכח המשך "התוקפנות" הישראלית. הוא האשים כי מוסדות המדינה אינם ממלאים את חובתם וטען כי לבנון איבדה את ריבונותה.

◀ בעוד צבא לבנון ממשיך בהיערכות לקראת השלב השני של יישום התוכנית למונופול המדינה על הנשק מצפון לליטאני, **המש"כ המזכ"ל נעים קאסם בעמדה המתריסה עם סירוב מוחלט לפירוק "ההתנגדות" מנשקה בטענה שרק היא יכולה למנוע מישראל להשתלט על כל המדינה. דווח כי חזבאללה כבר לא משתף פעולה עם צבא לבנון ומונע מהכוחות להגיע לזירות שהותקפו.**

◀ נשיא לבנון הצהיר כי החלטות הממשלה בנוגע למונופול הנשק על המדינה הן הישג שלא היה כדוגמתו בלבנון מזה ארבעים שנה והדגיש כי לבנון מחויבת להסכם הפסקת האש, למרות הקשיים ופעילות ישראל.

◀ שר החוץ הלבנוני אמר כי נשק חזבאללה כבר אינו מגן על המדינה אלא הפך לנטל ועורר את זעמם של בכירי הארגון שהאשימו כי הוא פוגע באינטרס הלבנוני וקראו לנקוט נגדו בצעדים.

◀ בחזבאללה הביעו תמיכה במשטר האיראני וטענו כי "סוכנים אמריקאים וישראלים" פועלים להסלים את האלימות ברפובליקה האסלאמית. דווח כי בסביבת נשיא לבנון יש ספקות לגבי מידת מחויבות חזבאללה להימנע ממעורבות בלחימה במקרה של תקיפה אמריקאית-ישראלית נגד איראן.

המתיחות בין ישראל לחזבאללה

פעילות צה"ל

◀ בשבוע האחרון, המשיך צה"ל בתקיפות נגד יעדי חזבאללה במסגרת הפעילות לאכיפת הסכם הפסקת האש מנובמבר 2024 ומניעת התעצמות מחודשת של חזבאללה. בין השאר, בוצעו תקיפות בדרום לבנון ובאלבקעא נגד מחסני אמצעי לחימה של חזבאללה, חלקם תת-קרקעיים, ונגד אתרי שיגור, מחנות אימונים ותשתיות צבאיות נוספות, ובוצעו פיצוצים של מבנים בכפרים בקרבת הגבול. כמו כן, נמסר על סיכול פעיל חזבאללה שעסק בשיקום תשתיות (דובר צה"ל, 20-12 בינואר 2026). משרד הבריאות הלבנוני מסר על שני הרגים ומספר פצועים בתקיפות צה"ל (אלנשרה, 20-12 בינואר 2026).

חזבאללה

◀ מזכ"ל חזבאללה, נעים קאסם, איים כי ארגונו לא יוכל להבליג עוד זמן רב על התקיפות הישראליות. בנאום שנשא לרגל היום שבו אללה שלח את הנביא מחמד, הוא הדגיש כי "התוקפנות" נגד אנשים ורכוש לא יכולה להימשך ואינה מקובלת, וכי יש להם "זכות להגן" על עצמם. הוא הוסיף כי המדינה חייבת לדרוש כי המדינות הערביות להסכם הפסקת האש ישימו קץ לתקיפות והוסיף כי "לכל דבר יש גבולות, וזה לא יכול להימשך ללא הגבלה". קאסם גם האשים כי מנגנון הפיקוח על הפסקת האש עוקב רק אחרי הבקשות מישראל ומעביר אותן לצבא לבנון וליוניפי"ל כדי שיחפשו נשק, אולם אינו דורש מישראל שום דבר. קאסם גם דחה את האמירות כי ישראל פועלת בגלל נוכחות חזבאללה ואמר כי "ההתנגדות" נולדה בגלל הנוכחות הישראלית וכי היא זו שמגנה על לבנון (אלמנאר, 17 בינואר 2026).

נעים קאסם בנאום (אלמיאדין, 17 בינואר 2026)

◀ חבר הפרלמנט מטעם חזבאללה, איהאב חמאדה, אמר כי ישראל מבינה רק את שפת הכוח וכי הדיפלומטיה לבדה לא הצליחה לבלום את פגיעותיה בריבונות לבנון. הוא ציין כי חזבאללה מעניק בשלב זה למדינה ולצבא הזדמנות למלא את תפקידם בהגנה על הגבולות, אך שומר לעצמו את הזכות לשוב ולפעול אם יראה כי הריבונות אינה מוגנת. לבסוף הדגיש כי חזבאללה נותר דינמי ומסתגל למציאות המשתנה (אלנשרה, 15 בינואר 2026).

◀ חבר סיעת חזבאללה בפרלמנט, עלי פיאצ', אמר כי הארגון מפקיד בשלב זה את ניהול העניינים בידי המדינה, מתוך תפיסה שהגנת לבנון היא אחריות לאומית משותפת המחייבת תיאום בין "ההתנגדות" למוסדות הרשמיים. פיאצ' הזהיר מפני מה שכינה "הזכות של ישראל לפגוע בכל סיכון פוטנציאלי" ומתח ביקורת על כישלון מנגנון הפיקוח לרסן את ההתקפות. פיאצ' גם קרא לנשיא ולראש הממשלה לשאת באחריות להשגת הנסיגה הישראלית (אלג'מהוריה, 17 בינואר 2026).

◀ ראש מועצת השריעה בחזבאללה, מוחמד יזבק, אמר, כי חזבאללה לא יסכים להשפלה ולכניעה משום שאלו מבטאים את תרבות המוות. יזבק הדגיש כי הריבונות הלאומית של לבנון תושג רק לאחר שצה"ל ייסוג

מלבנון ויחזיר את "השבויים" (הלבנונים שעצורים בישראל), וכי חזבאללה יסרב לקבל כל הצעה שלא תכלול את התנאים הללו (אלמנאר, 19 בינואר 2026).

ממשל לבנון

◀ היומון אלאח'באר, המזוהה עם חזבאללה, ציטט "מקורות" שטענו כי עבודת מנגנון הפיקוח על הפסקת האש הושהתה בפועל וכי אין תאריך מוסכם למפגש בדרג הצבאי או האזרחי. עוד נטען בדיווח כי ישראל מסרבת לדון במסגרת המנגנון בסוגיות כלשהן הקשורות לנקודות שבמחלוקת במסגרת הסכם הפסקת האש, ובהן הנסיגה מחמש הנקודות בדרום לבנון והפסקת התקיפות, וכי היא רוצה שהדיונים יוגבלו לשיתוף פעולה כלכלי במסגרת חזון של שלום אזורי (אלאח'באר, 20 בינואר 2026).

◀ יו"ר הפרלמנט הלבנוני, נביה ברי, קבע כי אחדות פנימית היא מקור הכוח המרכזי של לבנון מול "מלחמת ההפרות" שמנהלת ישראל מאז הפסקת האש, והאשים את מנגנון הפיקוח בכישלון באכיפת ההסכם. הוא הדגיש כי לבנון וצבאה עמדו בהתחייבויותיהם, וקרא להציב בראש סדר העדיפויות את הנסיגה הישראלית מהשטחים שהיא מחזיקה בדרום לבנון, שחרור האסירים שכלואים בישראל ושיקום, תוך הצגת "ההתנגדות" כמגן של כלל הלבנונים (אלג'מהוריה, 13 בינואר 2026).

◀ נשיא לבנון, ג'וזף עון, ציין במפגש השנתי עם חברי הסגל הדיפלומטי שמוצבים בלבנון כי הסכם הפסקת האש מנובמבר 2024 הוא הסכם בינלאומי שלבנון מכבדת את חתימתה עליו, וזאת כדי למנוע מהמדינה "להיגרר להרפתקאות של התאבדות" שכבר גרמו ללבנון לשלם מחיר כבד. הוא הדגיש כי לבנון מתכוונת להמשיך באותו אופן גם בשנה הקרובה כדי להביא לשליטת המדינה בכל שטח לבנון, להחזיר את האסירים שמוחזקים בישראל וכדי לבנות מחדש את מה שנהרס כתוצאה "מתקיפות ומהרפתקאות" (סוכנות הידיעות הלבנונית, 20 בינואר 2026).

צבא לבנון

◀ ועדת הכספים והתקציב של הפרלמנט הלבנוני דנה בתקציבי משרדי ההגנה והעבודות הציבוריות. ראש הוועדה, אברהים כנעאן, ציין כי לנוכח הרחבת משימות צבא לבנון בכל רחבי המדינה והיערכות לעזיבת יוניפי"ל, גוברת אחריות הצבא ביישום החלטות הממשלה ובהגנה על הגבולות והאוכלוסייה. לדבריו, לבקשת משרד ההגנה, אישרה הוועדה העברת 560 מיליארד לירות לבנוניות מהעתודה לתמיכה בפעילות ובפריסת הצבא בדרום לבנון, תוך הבהרת התמיכה המלאה במהלך (אלנשרה, 13 בינואר 2026).

◀ נשיא לבנון, ג'וזף עון, קיים פגישה עם יועץ שר החוץ הסעודי, הנסיך יזיד בן פרחאן, השליח הצרפתי ז'אן-איב לה דריאן, שגריר ארה"ב בלבנון מייקל עיסא ושגרירי סעודיה, מצרים, קטר וצרפת, וכן עם עוזר שר החוץ הקטרי. הדיון התמקד בהכנות לוועידה הבינלאומית לתמיכה בצבא לבנון ובכוחות הביטחון הפנימי, הצפויה להתקיים בפריז ב-5 במרץ 2026 בראשות נשיא צרפת מקרון, ובהבטחת השתתפות בינלאומית רחבה ככל האפשר (חשבון X של הנשיאות הלבנונית, 14 בינואר 2026).

עון ומשתתפי הפגישה (חשבון X של הנשיאות הלבנונית, 14 בינואר 2026)

יוניפי"ל

◀ במהלך השבוע, התלונן יוניפי"ל בפני ישראל על מספר "הפרות" של החלטה 1701: נטען כי שני פגזי מרגמה של צה"ל פגעו במנחת המסוקים ובשער עמדת האו"ם סמוך לכפר יארון בדרום לבנון. לא היו נפגעים, אולם חיילי הכוח נאלצו להיכנס למקלטים; באירוע נוסף, דווח כי טנק צה"לי ירה לעבר עמדת יוניפי"ל סמוך לכפר שובא, כאשר אחד הקליעים פגע בחדר מגורים של חייל, שלא שהה בו באותה עת. יוניפי"ל מסר כי פנה לצה"ל בדרישה להפסיק את הירי והדגיש את חובתו להבטיח את שלומם של חיילי האו"ם ולהימנע מסיכון כוחותיו (ערוץ הטלגרם של יוניפי"ל, 13 ו-16 בינואר 2026).

סוגיית פירוק נשק חזבאללה

ההיערכות לפירוק הנשק מצפון לליטאני¹

◀ נשיא לבנון, ג'וזף עון, אמר כי ההחלטות הממשלתיות על מונופול הנשק בידי המדינה הן הישג שלא היה כדוגמתו בלבנון מזה 40 שנה. במפגש השנתי עם חברי הסגל הדיפלומטי שמוצבים בלבנון, הדגיש עון כי למרות קמפיינים של "עיוות, הטרדה ומידע שגוי", ולמרות שישראל "לא צייתה" להסכם הפסקת האש, האמת היא שלא נורו או אף קליע או אף רקטה משטח לבנון מאז הוא נכנס לתפקידו בינואר 2025, למעט שני מקרים בודדים שטופלו במרץ 2025. לדבריו, זה מראה כי צבא לבנון וכוחות הביטחון הלבנוניים הם הסמכות המבצעית היחידה בדרום המדינה, וכי המטרה הושגה למרות "פרובוקציות, תקיפות מתמשכות, ספקות, האשמות בבגידה, עלבונות והשמצות" (סוכנות הידיעות הלבנונית, 20 בינואר 2026).

¹ להרחבה, ראו מחקר של מרכז המידע מתאריך 12 בינואר 2026: "[הודעת צבא לבנון על השלמת השלב הראשון בתוכנית פירוק נשק חזבאללה ועמדות גורמי הכוח במדינה](#)".

- ◀ היומון אלאח'באר, המזוהה עם חזבאללה, טען כי הנשיא עון ומפקד הצבא, רודולף היכל, התחייבו לנקוט בפעולה מסוימת באזור שמצפון לליטאני עוד לפני שהיכל אמר לנסוע לביקור עבודה בוויינגטון בתחילת פברואר 2026. לפי הדיווח, ישראל הרחיבה את תקיפותיה לאזורים מצפון לליטאני כדי ללחוץ על פירוז האזור עד נהר אלאואלי, וכי אם הצבא לא יחרים את אמצעי הלחימה של חזבאללה ויפעל להרוס את מתקני הארגון גם במחיר של עימותים ישירים, התקיפות הישראליות צפויות להסלים (אלאח'באר, 20 בינואר 2026).
- ◀ "מקור צבאי לבנוני בכיר" אמר כי צבא לבנון מקיים הערכת מצב שבסיומה יגובש התרחיש לשלב השני של פירוק חזבאללה מנשקו מצפון לליטאני. לדבריו, התקיפות הישראליות והיעדר שיתוף פעולה מצד חזבאללה עלולים לעכב את יישום השלב, המחייב גם הסכמות לאומיות רחבות וסיוע בינלאומי לצבא. עוד ציין כי הצבא תגבר את מחסומיו בכל האזורים, במטרה למנוע העברת אמצעי לחימה צפונה ולהחרים כל נשק שייתפס. הוא גם הזהיר כי אם לא תימצא אלטרנטיבה ליוניפי"ל, עלולים להתפתח עימותים בין צבא לבנון לבין צה"ל, וכי הם צריכים לגייס 4,000 חיילים כהיערכות לנסיגת כוחות האו"ם (אלג'זירה, 14 בינואר 2026).
- ◀ "מקור" ציין כי צבא לבנון נערך בזהירות לשלב השני של מונופול הנשק מצפון לליטאני, נוכח התנגדות חזבאללה וארגונים פלסטיניים והחשש מחיכוך עם בסיס התמיכה השיעי. לדבריו, אף שחזבאללה אישר פורמלית את מצע הממשלה, הוא מתנגד מעשית לכל מהלך מצפון לנהר, בעוד שחמאס מנצל את המחלוקות כדי לעכב את יישום התוכנית (אלאנבאא', 16 בינואר 2026).
- ◀ "מקור מדיני" מסר כי מצרים צפויה למלא תפקיד מרכזי בקידום פתרונות לסוגיית פירוק הנשק בלבנון, ובמיוחד באזור שמצפון לנהר הליטאני, במסגרת מגמה אזורית להעדפת הסדרים פוליטיים והימנעות מהסלמה. לדברי "המקור", מעורבותה הפעילה של מצרים עשויה לסייע בהסרת מכשולים המעכבים את יישום תוכנית חיזוק סמכות המדינה ושיקומה (אלאנבאא', 18 בינואר 2026).

בפינה הימנית העליונה נכתב "השגריר האמריקאי על בלעדיות הנשק מצפון לליטאני: אם ירצה האל, הם יתחילו במהירות ויסיימו במהירות". ועל כך תוהה ראש הממשלה סלאם: "מה אתה פותח! מזון מהיר?"
(אלג'מהוריה, 13 בינואר 2026)

עמדת חזבאללה

- ◀ על רקע הלחצים הפנימיים והבינלאומיים למעבר לשלב השני של התוכנית לריכוז הנשק בידי המדינה, המשיך מזכ"ל חזבאללה, נעים קאסם, להביע עמדה נחרצת נגד הדרישה לפירוק הארגון מנשקו בטענה שמדובר בדרישה אמריקאית-ישראלית שנועדה "לחנוק את ההתנגדות". לטענתו, גם אם יבוצע ריכוז

הנשק בידי המדינה, ישראל תמשיך לטעון שיש כלי נשק פה ושם. לפי קאסם, אין טעם בווייתורים נוספים כלשהם וכי כל ויתור רק יחליש את לבנון שאינה מסוגלת להשיב לעצמה את ריבונותה. הוא הבהיר כי "אנחנו ההתנגדות ואנחנו נישאר התנגדות" וכי לבנון אינה יכולה להתקיים ללא "ההתנגדות", שרק היא גרמה ליציאת ישראל מלבנון ללא הסכם ורק היא יכולה למנוע מישראל להמשיך את ההשתלטות על לבנון. עוד אמר קאסם כי איסוף כלי הנשק לא יכול להסתיים עד שלבנון "תסתיים" (אלמנאר, 17 בינואר 2026). בהמשך, מחלקת התקשורת של חזבאללה מיהרה להבהיר כי הדברים עוותו והוצאו מהקשרם וכי קאסם התכוון לכך שמבחינת ישראל סוגיית הנשק תישאר עילה מתמדת ללחץ ולהתערבות, עד שלבנון כולה תיכנע להגמוניה ישראלית (ערוץ הטלגרם חזבאללה בשטח, 17 בינואר 2026).

◀ "מקור ביטחוני" מסר כי חזבאללה חוסם את יישום השלב השני של פירוק הנשק מצפון לליטאני, מתנה כל שיתוף פעולה בנסיגה ישראלית מחמש הנקודות המאוכלסות ואף מאיים להפעיל מחדש תשתיות מדרום לנהר. לפי ההערכה, הארגון פועל בהנחיית איראן לשמר ולשקם את יכולותיו הצבאיות כהיערכות לעימות עתידי, בעוד שעיקוב פריסת הצבא והיעדר סיוע בינלאומי מסכנים את התהליך כולו (ארם ניוז, 12 בינואר 2026).

◀ נטען כי דחיית התקיפה האמריקאית על איראן הפגיעה גורמים בלבנון ועיכבה את התנאים לקידום השלב השני של פירוק הנשק מצפון לליטאני. לפי הדיווח, חזבאללה הבהיר כי הסכם הפסקת האש מנובמבר 2024 חל אך ורק על דרום הליטאני, וכי הוא מסרב לשתף פעולה או לדון בתוכנית הצבא לשלב השני כל עוד ישראל לא הפסיקה את התקיפות ולא נסוגה מחמש הגבעות "הכבושות" (אלדיאר, 17 בינואר 2026).

◀ בהמשך לכך, "חוגים דיפלומטיים" מסרו כי שיתוף הפעולה שהיה קיים בין צבא לבנון לחזבאללה בדרום בנוגע לאיתור אתרים ומחסני נשק נפגע לאחרונה. לפי הדיווח, בעקבות תקיפות אוויריות ישראליות, בעיקר באזורים הכלולים בשלב השני של התוכנית, חסמו פעילי חזבאללה את זירות הפגיעה ומנעו במשך זמן מה גישה גם מכוחות צבא לבנון, עד להתערבות מתווכים. בנוסף, דווח על תקרית בעיירה כפר חתא ממזרח לצידון, בה תקיפה ישראלית חשפה מחסן תחמושת והובילה לעימות פנימי חריף בין תושבים המתנגדים לאחסון נשק בלב אזורי מגורים לבין גורמים התומכים בכך (אלג'מהוריה, 19 בינואר 2026).

מתיחות גוברת בין חזבאללה לבין הנהגת המדינה

◀ נעים קאסם תקף בנאומו את מוסדות המדינה וטען כי הם לא ממלאים את חובתם ולא פועלים להרתיע את "התוקפנות". הוא האשים כי אין ריבונות לאומית ללבנון כבר יותר מ-13 חודשים מאחר ש"התוקפנות" נמשכת נגד לבנון ונגד כוח האו"ם, והבהיר כי למדינה יש אחריות להשיב את הריבונות. הוא הוסיף כי חזבאללה סייע לבחור את הנשיא ואת הממשלה ונמנע מהפרת הסכם הפסקת האש, והביע תקווה כי מנהיגי לבנון "ינהגו בתבונה" כמו חזבאללה (אלמנאר, 17 בינואר 2026).

◀ סגן יו"ר המועצה הפוליטית של חזבאללה, מחמוד קמאטי, הזהיר כי דחיפת הנשיא והממשלה לפירוק נשק הארגון, בטרם נסיגה ישראלית מלאה ושחרור אסירים, עלולה להוביל לחוסר יציבות ואף למלחמת אזרחים. הוא האשים את ההנהגה הלבנונית בכניעה לתכתיבים אמריקאיים-ישראליים, הדגיש כי תפקיד צבא לבנון

הוא להתעמת עם ישראל ולא ליישם לחצים חיצוניים, וקרא לדיאלוג פנימי ולהסכמה על אסטרטגיית הגנה לאומית. (RT, 14 בינואר 2026).

◆ **שר החוץ הלבנוני, יוסף רג'י, עורר את זעם חזבאללה כאשר אמר כי נשק הארגון אינו מגן עוד על הקהילה השיעית או על לבנון, ואף הפך לנטל עליהן.** לדברי רג'י, הסכם הפסקת האש עם ישראל מחייב פירוק הארגון מנשקו, וכי הדרישה למונופול של המדינה על הנשק נובעת מהרצון הלבנוני עצמו, מאחר שהמשך קיומו של נשק חזבאללה מספק לישראל עילה להמשיך תקיפותיה ומשתק את המערכת הפוליטית והכלכלית. עוד מסר רג'י כי בפגישתו עם שר החוץ האיראני, עבאס עראקצ'י, הוא הבהיר שעל טהראן להפסיק את התערבותה בלבנון, וציין כי בעוד ארה"ב מחמשת את צבא לבנון, איראן מחמשת ארגון חמוש הפועל מחוץ למסגרת המדינה (סקיי ניוז בערבית, 12 בינואר 2026). בכירי חזבאללה מיהרו לצאת נגד רג'י ולהאשים אותו בהסתה נגד "ההתנגדות" ובפגיעה בלבנון:

◆ מזכ"ל חזבאללה, נעים קאסם, האשים בנאומו כי רג'י מכיר רק בזכות של ישראל לתקוף את לבנון ומקבל רק את הפרשנות הישראלית של הסכם הפסקת האש, ובכך הוא מסית למלחמת אזרחים ופועל נגד האינטרס הלבנוני. על כן, הוא דרש כי ממשלת לבנון תטפל "בתקלה הזו" ותחליף אותו או תנקוט בצעדים אחרים נגדו מאחר שלטענת קאסם, זו אחת הסיבות לחולשת הממשלה (אלמנאר, 17 בינואר 2026).

◆ חבר הפרלמנט מטעם חזבאללה, עלי עמאר, מסר כי דבריו של רג'י מהווים "כישלון פוליטי, לאומי ומוסרי" וכי הם מעניקים, הלכה למעשה, לגיטימציה לתקיפות ישראל. לדבריו, במקום להגן על ריבונות המדינה בזירה הבינלאומית, רג'י מצדיק את פעולות ישראל ופוגע במעמדה ובכבודה של לבנון. עמאר קרא לנשיא עון להתערב ולהציב גבולות ברורים לשיח מסוג זה, והאשים את שר החוץ באימוץ נרטיבים של האויב ובבורות ביחס להסכם הפסקת האש (אלנשרה, 13 בינואר 2026).

◆ חבר הפרלמנט מטעם חזבאללה, חסין ג'שי, דחה את הטענות כי נשק חזבאללה איבד מעילותו והפך לנטל, וטען כי גם עליונות טכנולוגית אינה מונעת פגיעות. לדבריו, כשם שמערכות ההגנה הישראליות לא מנעו פגיעות בתל אביב ובנתניה, כך אין לצפות מכל נשק למנוע לחלוטין תקיפות. ג'שי הדגיש כי עצם הלחץ הבינלאומי המתמשך לפירוק הנשק מעיד על האיום שהוא מציב, וכי יכולות "ההתנגדות" הן שאילצו את ישראל להסכים להפסקת אש. הוא קבע כי הטענות על אובדן הרלוונטיות של הנשק נועדו להחליש תודעתית את אנשי ההתנגדות, אך אינן משקפות את המציאות (אלמדן, 14 בינואר 2026).

◆ חבר הפרלמנט מסיעת חזבאללה, איהאב חמאדה, אמר כי האבסורד מגיע לשיא כאשר מי שמגן על אדמתו מוצג כעבריון, בעוד ששר החוץ מצדיק מחוץ ללבנון את "התוקפנות" הישראלית ופועל לקידום מדיניות "האויב", ובכל זאת מציג עצמו כנציג לגיטימי של אזרחות וריבונות (אלדיאר, 18 בינואר 2026).

◀ עם זאת, "מקור רשמי" מסר כי הממשלה תסתפק בשלב זה בהעברת מסר לשר החוץ לנהוג באיפוק ולהתחשב ברגישות המצב בהצהרותיו הפומביות, מחשש להסלמה פנימית, מבלי לפעול להדחתו או לצמצום סמכויותיו (אלדיאר, 18 בינואר 2026).

שר החוץ רג'י בריאיון לסקיי ניוז בערבית (חשבון X של יוסף רג'י, 13 בינואר 2026)

◀ במאמר פרשנות ביומון אלאח'באר, המזוהה עם חזבאללה, נאמר כי קאסם חידש את מחויבות "ההתנגדות" לנשקה, הדגיש את אחריות המדינה ואת כישלון ישראל ביישום הפסקת האש, והזהיר כי ל"תוקפנות" הישראלית יש גבול וכי זכות ההגנה העצמית תופעל אם תימשך. במאמר נטען כי דברי קאסם סולפו במכוון, כדי להציגם כאיום למלחמת אזרחים וכפגיעה בציבור הלבנוני, תוך הוצאתם מהקשרם והצגתם כקריאה לאי-קיום לבנון ללא פירוק הנשק. עוד נטען כי קמפיין זה משרת את הנרטיב האמריקאי-ישראלי וכי מטרתו אינה רק מאבק פוליטי אלא יצירת תודעה של כניעה והצדקת המשך "התוקפנות" הישראלית, תוך הצגת הקורבן כמי שאשם במצבו (אלאח'באר, 19 בינואר 2026).

◀ במאמר פרשנות נוסף נאמר כי בעיני חזבאללה, שתיקה או עמימות בסוגיית הריבונות והנשק אינן מקובלות עוד וכי הארגון מוכן לעימות פוליטי ישיר, ואף להציב בסימן שאלה את המשך קיומה של הממשלה אם תמשיך, לשיטתו, להחליש את "ההתנגדות" ולהעניק כיסוי ל"תוקפנות" הישראלית (אלואא', 19 בינואר 2026).

◀ בתוך כך, "מקור מדיני" מסר כי בעקבות המתיחות שנוצרה בין הנשיא עון לבין חזבאללה בתקופה האחרונה, מתקיימים מגעים עקיפים באמצעות מתווכים כדי להרגיע את האווירה. לדבריו, אין מדובר במשבר מהותי ביחסים בין הנשיאות להנהגת הארגון. "מקורות בארמון הנשיאות" הדגישו כי עמדת הנשיא בנוגע למונופול המדינה על הנשק אינה חדשה (אלדיאר, 18 ינואר 2026).

לבנון מתמודדת בין "גשם רגיל" לבין "מבול מסוכן". הפרשנות: לבנון עומדת בין סופת האיומים הישראליים, העימות הפנימי סביב הנשק והריבונות, בעוד שהמדינה עצמה אינה מצליחה לספק מטריות הגנה של ממש לאזרחיה (אלמדן, 14 בינואר 2026)

עמדת מתנגדי חזבאללה

- ▲ מפלגת הפלנגות, בראשות סמי אלג'מיל, בירכה את מאמצי הנשיא עון להשבת ריבונות המדינה וחיזוק סמכותה בקבלת החלטות בנושאי מלחמה ושלום, וקראה לו להתמיד בהרחבת שליטת המדינה על כלל שטח לבנון. המפלה שיבחה את יישום השלב הראשון של מונופול המדינה על הנשק מדרום לליטאני, ודרשה להאיץ את השלב השני מצפון לנהר. עוד הדגישה כי פירוק כל מיליציה והחלת סמכות בלעדית של המדינה הם חובה חוקתית ולאומית, שאינה תלויה בשיקולים עדתיים או בלחצים בינלאומיים (אלנשרה, 13 בינואר 2026).
- ▲ מזכיר גוש "האיחוד הדמוקרטי", האדי אבו אלחסן, ציין כי נשק חזבאללה איבד את ייעודו ההרתעתי והפך לנטל על לבנון, וכי רק מונופול של המדינה על הנשק יכול לשלול מישראל את תירוצי "התוקפנות". לדבריו, העברת הנשק לצבא והחלת סמכות בלעדית של המדינה יסירו את ההצדקות הישראליות, גם אם ישראל עצמה מעוניינת בהמשך קיומו של הנשק כדי לנצל זאת לצרכיה. אבו אלחסן ציין כי חזבאללה יכול לפעול בזירה הפוליטית ככל מפלגה אחרת, אך קיומו של כוח חמוש מחוץ למסגרת המדינה אינו לגיטימי עוד (אלג'רידה, 15 בינואר 2026).
- ▲ חבר סיעת "הרפובליקה החזקה", ע'יאת' יזבכ, תקף את חזבאללה בשל עמדות הארגון נגד הממשלה וטען כי הסתה מילולית ומוסרית נגד השרים מטעם מפלגת הכוחות הלבנוניים חורגת מכללי השיח הלגיטימי ועלולה לסלול את הדרך לפגיעה פיזית בהם, תוך פגיעה במוסדות המדינה ובריבונותה. לדבריו, שרים אלה מייצגים את כבוד המדינה ופועלים להגן על ערכיה, והזהיר כי מי שנוקט בשיח מסוג זה משתף פעולה עם גורמים זדוניים ופועל להריסת לבנון, כשם שעשו קודמיהם "שסיימו בפח האשפה של ההיסטוריה" (אתר אלמדן, 17 בינואר 2026).
- ▲ בכיר במפלגת הכוחות הלבנוניים, ג'וזף ג'ביילי, הדגיש כי סוגיות הריבונות, המלחמה והשלום נתונות בידי הנשיא והממשלה הלגיטימיים בלבד, ולא בידי נעים קאסם. לדבריו, אם קאסם רואה עצמו לבנוני עליו לכבד את המדינה, חוקיה והחלטותיה, ולהפסיק לכפות מדיניות חוץ וביטחון המבודדת את לבנון בעולם הערבי ומציבה אותה במחנה האיראני (רדיו "לבנון החופשית", 19 בינואר 2026).

יחסי חזבאללה ואיראן

◀ מזכ"ל חזבאללה, נעים קאסם, האשים את ארה"ב וישראל בניסיון מתמשך להפיל את איראן מבפנים באמצעות סנקציות, הפצת כאוס וניצול מחאות כלכליות, לאחר שכשלו במשך יותר מארבעה עשורים להכניעה באמצעים צבאיים ומדיניים. לטענתו, "סוכנים אמריקאים וישראלים" פועלים ברחובות איראן כדי להסלים אלימות, אך ההפגנות ההמוניות האחרונות בתמיכת המשטר הוכיחו את אחדות העם סביב המנהיג עלי ח'אמנהאי, וסביב משמרות המהפכה (אלמנאר, 17 בינואר 2026).

◀ חזבאללה בירך על "צעדות המיליונים" בעד המשטר באיראן, שלדבריו משקפות את תמיכת העם במשטר, והאשים את ארה"ב וישראל בניסיון לערער את היציבות הפנימית ולהפיל את הרפובליקה האסלאמית. הארגון הדגיש את התנגדותו לכל התערבות זרה בענייניה הפנימיים של איראן (ערוץ הטלגרם של זרוע ההסברה הקרבית של חזבאללה, 13 בינואר 2026).

◀ "מקור המקורב לחזבאללה" אמר כי דיפלומטים ביקשו הבטחות מהארגון כי הוא לא ינקוט בפעולה כלשהי אם איראן תותקף, על רקע איומי ארה"ב בתקיפה אפשרית. "המקור" אמר כי חזבאללה לא סיפק הבטחות כאלה (אלנשרה, 14 בינואר 2026). בתוך כך, "גורמים רשמיים בנשיאות לבנון" מסרו כי חזבאללה הבטיח שלא ייגרר לעימות במקרה של תקיפה אמריקאית-ישראלית נגד איראן, וכי יאמץ קו דומה לזה שנקט במלחמת "12 הימים" ביוני 2025 – הימנעות ממעורבות בלחימה מחוץ לשטח לבנון. עם זאת, בדיווח צוין כי בחוגים המקורבים לנשיא ג'וזף עון נותרו ספקות באשר למידת מחויבות הארגון לעמדה זו. עוד נמסר כי יו"ר הפרלמנט, נביה ברי, ממלא תפקיד מרכזי בניסיון למנוע הידרדרות שתגרור פגיעה קשה בעורף הלבנוני, ובראש ובראשונה עקירה נרחבת של תושבי דרום לבנון (אלאנבאא', 14 במרץ 2026).

◀ דובר מפלגת הכוחות הלבנוניים, שארל ג'בור, טען כי לולא פרוץ המחאות באיראן, ישראל כבר הייתה פותחת במערכה רחבה נוספת נגד חזבאללה, אך העדיפות ניתנה כעת לזירה האיראנית כדי למנוע מטרה לנצל עימות בלבנון להסחת דעת ודיכוי פנימי. לדבריו, נפילת המשטר באיראן תייתר ממילא מלחמה מול חזבאללה, שכן קריסתו תביא גם להתמוטטות הארגון ושלוחותיו, התלויים באיראן אידיאולוגית, כלכלית וצבאית (ארם ניוז, 15 בינואר 2026).

אתגר שיקום חזבאללה

◀ חבר הפרלמנט מטעם חזבאללה, עלי פיאצ', הכחיש בריאיון את הפרסומים לגבי שינויים בתוך הארגון, ובמיוחד את "השמועות" לגבי מעמדו של ראש יחידת התיאום והקישור ופיק צפא. הוא טען כי לא קיימים פילוגים כלשהם בתוך חזבאללה והדגיש כי מה שמתרחש הוא בחינה רגילה של המצב וארגון מחדש אחרי המערכה נגד ישראל (אלאח'באר, 17 בינואר 2026).

◀ לפי ההערכות, העיכוב בתשלום "קצבאות הדיור" לנפגעי הלחימה מקרב בסיס התמיכה של חזבאללה משקף לא תקלה מנהלתית, אלא משבר עומק במערך המימון של הארגון, על רקע המצור הכלכלי והייבוש הגובר של מקורותיו החיצוניים. החוקר ח'אלד זיין אלדין טען כי מדובר בהתחייבויות לכיסוי שכר דירה וריהוט למפונים, וכי מאז תחילת המערכה נגד ישראל ב-8 באוקטובר 2023, וביתר שאת עם החרפת הלחץ

האמריקאי-ישראלי, נסגרו אפיקי מימון מרכזיים, בהם אגודת אלקרצ' אלחסן, והוגבר הפיקוח על העברות כספים וטיסות ללבנון. לדבריו, מעצרו של נשיא ונצואלה, ניקולס מדורו, והסנקציות על רשתות כלכליות הקשורות לחזבאללה באפריקה ובאמריקה הלטינית, לצד ההתפתחויות באיראן, הידקו עוד יותר את החנק הפיננסי. זיין אלדין הזהיר כי אי יכולת הארגון לעמוד בתשלומים מעידה על פגיעה קשה בכושרו לשקם את אזורי הלחימה ועל שחיקה מסוכנת בבסיס התמיכה שלו, ואף טען כי המשך החזקת הנשק עלול להוביל לאובדן מוחלט של משענתו העממית והכלכלית (ארם ניוז, 16 בינואר 2026).²

² להרחבה, ראו מחקר של מרכז המידע מתאריך 15 בינואר 2026: "[פעילות חזבאללה בוונצואלה והשלכות הפעולה האמריקאית נגד הנשיא מדורו](#)".